

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Székesfehérvár XXVI. évt. 30. 1919. Csütörtök febr. 6

Előfizetés helyben, vidéken:
1 óra 250 K | 1 óra 250 K
1 évre 30 K | 1 évre 30 K

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-tér 1. Telefon 208.

Felelős szerkesztő: Hajós József.

Székesfehérvár szab. kir. város polgár-
mestereitől.

1409/1919. szám.

Hatósági hirdetmény!

A vármegye és város kormánybiztosi teendőit a Munkás és Katona tanácsok megbízásából s a miniszter tanács jóváhagyása mellett ideiglenesen el-
látó bizottság alább szövege szerint következő értesítést tudomásul vétel céljából közzhírre teszem s a magam részéről is arra kérem a polgárságot, hogy méltóságos nyugalommal és teljes bizalommal fogadja a kormánybiztosi bizottság intézkedéseit és a Népköztársaság iránti hűségét s a Népkormány rendeleteinek tisztelgetben tartása iránti készségét a jövőben is őrizze meg.

Székesfehérvár, 1919. évi február hó 5 én.

Dr. Kerekes Lajos sk.,
polgármester h.

Értesítés. — A népkormány felfüggesztette dr. Kövess Emil kormánybiztost. A vármegye-házán történt ellenforradalmi tünet következtében a munkás és katona tanács megbízásából átvettük a megye és a város kormányzását, mindaddig amíg a népkormány által kinevezett megfelelő kormánybiztos tőlünk a kormányzást át nem veszi. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy a legutóbbi ügyeltemmal viselkedjen. A miniszteri tanács jóváhagyásával és a város és a vármegye ügyeit. Székesfehérvár, 1919. február 5 én. Hatós Bizottság, Kormánybiztoság:

Szabó százados sk.,
a bizottság elnöke.

Fejérvármegyei alispánja
pecsétje.

Szabad véleménynyilvánítást.

Szeretnénk már tudni: miké-
pen kell magunkat viselni, hogy
ne legyünk se reakciócsák, se
ellenforradalmók. A reakció-
ság és az ellenforradalmá-
svádjá a levegőben lóg és a gyá-
nutlanul beszélgető polgár so-
hasem tudja, hogy mikor pofy-
tyan a nyakába. Elegendő ah-
hoz, hogy valaki vád alá ke-
rüljön, ha a kritikai szabadság
megszokott fegyverével él. Pe-
dig állíthatjuk, hogy a nyilván-
os bírálatok manapság nem
hogy állapnak, de meg sem kö-
zelítik a multban szokásos ha-
tárokat. Tessék csak visszaem-
lékezni arra, hogy a polgári

pártokat milyen hágnemben
ostorozta a szocialista sajtó, sőt
még a polgári pártok is keserű
és irgalmatlan hadjáratot folytat-
tak egy-egy kormányrendszer
ellen, úgy, hogy például Széll
Kálmán, Wekerle, Tisza István
kormányza a polgári sajtó ré-
széről sokkal szenvedélyesebb
kritikát volt kénytelen szenved-
ni, mint amilyenrel ma a köz-
társasági népkormányt illetik.

Ilyen volt a mi haremmodorunk
mióta csak politikai közéletet
élünk és ilyen marad, valamid-
dig a Véleménynyilvánítás za-
badságát élveztünk lehet. Rend-
kívül hibás dolog, hogy a kri-
tikai szabadságnak eddig alkalmat
mázzott módjait és mértékét a
polgári sajtóra néve már már
megtörő intézkedésekkel is csor-
bitani igyekeznek és azok ellen
akik erősebb hangot használnak
kormány egyes cselekedeteinek a
bírálatáért mint reakciócsák és
lázádásra szítottak valószággal
pellengérré állítják.

Ez nem Közsabadság. Köz-

Kommunizmus a gyakorlatban.

A szocializmus, melynek egyik
árválata a kommunizmust nir-
deu, hangzatos jelszavak után
indul, de ennek a gyakorlatban
való mikénti keresztülviteléről
érdemben még nem beszél. Új
rindó erőknek a gyakorlatban
való átviteléről még a város-
berek akaratától függ, azaz az
ellenforradalmi erők akaratától
származhat.

A munkálkodó ember a már
veleszületett ösztönénél fogva
arra törekszik, hogy képessé-
gének és munkájának minél na-
gyobb erkölcsi és anyagi si-
kere legyen. A kommunizmus
tehát csak akkor fogva az egész
világon tért hódítani, ha min-
den egyes ember képessége,
tevékenysége és jelleme egy-
forma lenne.

Mindaddig azonban, míg az
emberek, bár az isten képma-
sára egyformára teremvők, de
tudásban, tehetségben és er-
kölcében különböznek, a kommu-
nizmus ideális eszméi a gyakorlat-
ban megvalósíthatók nem lesz-
nek.

Köve hiszem, hogy a tehet-
séges, szorgalmas és takszákosa-
ságra hajló ember munkássá-
gának eredményeit megosztaná
egy másik nem hasonló tulaj-
donságokkal bíró embertársá-
val. Amint tehát nézeteltérések
merülnek fel, a kommunizmus
eszméje csöddöt mond.

szabadság csak egy van: amely
egyformán a mindenké.

A szabad véleménynyilvanít-
tás terrorizálásával korántsem
érjük el azt a célt, hogy az
elégedetleneket meghunyászi-
tsák, vagy megnyugtassák. El-
lenkezőleg azaz, hogy polgár-
társaink minden mozdulátát
gyanával és bizalmatlansággal
fogadják, csak azt érzük el, hogy
a polgárságot elszigetelik és
ugyszólván megerősítik benne
a keeserő ellentállás ösztönét.
Még kell hagyni a polgárság
lelkében azt a reményt, hogy
haladó szellemben való mun-
kásságával ő is hasznos ténye-
ző lehet az új világrendnek
és nincsen okvetlenül halála-
rádve. Az építő munkásság je-
gyében egyesülnünk kell olyan
rend kialakítására, amelyben a
polgárságra jobb jövő vár, mint
az, hogy eltiporassák, vagy neki
kelljen tipornia.

Legyen szabadság, demokra-
tias egyenlőség, jog és igaz-
ság!

De lássuk, mint festene a
kommunizmus a gyakorlati élet-
ben az iparüzemekenél.

Mondjuk, hogy egy meglevő
ipari vállalat, közös tulajdonná
tétetik. Az új tulajdonosok te-
hát a volt birtokos és ennek
szellemi és technikai munkásai.
A vállalat az üzemi berendezé-
seken kívül meglevő fizikai
tőkével is rendelkezik, melyet

rendelkezésre bocsátani. Az
első elégedetlen fél tehát ter-
mesztészerűen a volt üzemi tu-
lajdonos mert nem tételezhető
fel, hogy akadna olyan ideál-
san gondolkodó ember, ki egy
emberöltőn át becsülettel és
fáradtsággal megkeresett vagy-
onát örömmel adná át a köznek
akkor, midőn, ebből számára
csak hátrahagyok származhatnak.

De tegyük fel, hogy akadt
ilyen is és megette a legjobb
akarattal. Az üzem megindul
és az eredmény is kielégítő. Az
eredmény elosztása is megtör-
ténik és azzal mindenké meg is
van elégedve.

De mi történik akkor, ha az
üzem veszteséggel zárul?
Történik akkor, ha a vállalat
pang, mi történik akkor, ha az
üzemítőke elvész? Mert ki bi-
zosítja a vállalatot arról, hogy
az mindekor eredményesen
tud dolgozni?

Akkor ugyebár előlitt az az
eset, hogy a veszteségben
csakis a volt tőketulajdonos-rés-
zeséből, mert a többi szellemi és
technikai munkás, amint er-
ményeik nem mutatkoznak, a
vállalatot otthagyná és megma-

radna az üzem, mely eredmé-
nyeket nem produkál, tehát
már értékét is alig képvisel és
egyedül maradna a volt tulaj-
donos-egy társával és ez: a
csőd.

Azok a teoretikusok tehát,
akik a kommunizmus tanait
hirdetik, csakis az eredménye-
ket látják, míg a gyakorlati em-
berek az eredménytelenségek-
kel is számolnak és ez a kül-
lönbség az egyik és a másik
fél között. Az eredmények el-
osztásánál mindenki jelen akar
lenni, de a terhek megosztása-
sánál mindenki elpárolog, akár
a kámför.

Ha a kommunizmus olyan
világpolitikát tudna teremteni,
mely biztosítaná az ipari zse-
meket a mindenkori eredmé-
nyekről, akkor a hívek tábora
nagyhamar felszaporodna, zon-
ban hangzatos jelszavaknak, a
gyakorlatban keresztülvihet-
len elveknél, a mostani világ-
rend mellett a praktikus ember
felülni sohasem fog. Kényszer-
eszközökkel pedig ipari polit-
ikát csinálni nem lehet.

A kommunizmus nemcsak
egyenlő jogokat, hanem tud-
tommal — egyenlő kötelezet-
ségeket is hirdet. És ha helyes,
hogy a tőke hozama a munka
arányai szerint osztassék fel,
ugy helyesnek kell lenni annak
is, hogy a terhek is egyenlő
arányban viseltesenek, mert
egyenlő jogokat nem ismer-
hetünk el. Miután azonban az
üzem hozamát elveknél és esz-

mert ez sok más tényezőről
függ, a kommunizmus megva-
rosítása a gyakorlatban is csak
meddő tényező lenne, amely
csak visszafeljődést jelentene.

Már pedig az emberiség fej-
lődését — emberek — meg-
akadályozni soha sem fogják
tudni.

HIREK.

— A megyei tisztviselői bi-
zalmi nyilatkozata. Fejérvárme-
gye tisztviselői szerdán délelőtt
a következőt

Nyilatkozat.

„Fejérvármegye tisztikarának
alulírott tagjai kijelentjük, hogy
Fejérvármegye törvényhatósági
bizottságának 4. hó 3-án hozott
ama határozatát, melyly a ma-
gyar népköztársaságnak bizal-
matlanságot szavazott: magun-
kévá nem tesszük, a határozat
meghozatalában részünk nem
volt, az teljes mértékben elítél-
jük s a legnagyobb hódolatun-
kat és bizalmunkat nyújtánjuk
a magyar népköztársaság jelen-
legi Kormányára iránt.

